

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 65/20
Luksemburg, 28 maja 2020 r.

Wyrok w sprawie T-399/16
CK Telecoms UK Investments / Komisja

Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji zabraniającej planowanego nabycia Telefóniki UK przez Hutchison 3G UK na rynku telefonii ruchomej

W dniu 11 maja 2016¹ Komisja wydała decyzję, w której zablokowała, na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji², planowane nabycie Telefóniki UK (zwanej dalej „O2”) przez Hutchison 3G UK³ (zwaną dalej „Three”).

Zdaniem Komisji nabycie to spowodowałoby zniknięcie ważnego konkurenta na rynku telefonii ruchomej w Zjednoczonym Królestwie i podmiot powstały w wyniku połączenia konkurowałby tylko z dwoma operatorami sieci ruchomej, Everything Everywhere (EE), należącym do British Telecom, oraz Vodafone. Komisja uznała, że przejście z czterech na trzech konkurentów prawdopodobnie spowodowałoby wzrost cen usług telefonii ruchomej w Zjednoczonym Królestwie i ograniczenie wyboru dla konsumentów. Nabycie mogłoby również niekorzystnie wpłynąć na jakość usług dla konsumentów, zakłócając rozwój sieci ruchomej w Zjednoczonym Królestwie. Wreszcie, ograniczyłoby liczbę operatorów sieci ruchomej pragnących świadczyć w swoich sieciach usługi hostingowe na rzecz innych operatorów ruchomych.

Three wystąpiło do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku **Sąd uwzględnił skargę i stwierdził nieważność decyzji Komisji.**

I – Wpływ transakcji na ceny i na jakość usług świadczonych konsumentom nie został wykazany zgodnie z prawem i wymaganym standardem dowodu

Ocena Komisji była oparta na twierdzeniu, że nabycie wyeliminowałoby konkurencję na brytyjskim rynku telefonii ruchomej pomiędzy dwoma silnymi uczestnikami, z których jeden, Three, jest według Komisji ważną siłą konkurencyjną na brytyjskim rynku telefonii ruchomej, zaś drugi, O2, zajmuje według niej silną pozycję rynkową: wspólnie są obaj liderem na rynku, z udziałem około 40%. W szczególności Komisja uznała za prawdopodobne, że podmiot powstały w wyniku koncentracji byłby konkurentem mniej agresywnym, że podniósłby ceny, a ponadto że transakcja mogłaby niekorzystnie wpłynąć na zdolność pozostałych operatorów do konkurowania cenami i w oparciu o inne parametry (innowacyjność, jakość sieci).

Po wyjaśnieniu zakresu zmiany wprowadzonej rozporządzeniem w sprawie koncentracji, a także ciężaru dowodu i standardu dowodu w dziedzinie koncentracji, **Sąd stwierdził, że zastosowanie przez Komisję kryteriów oceny tak zwanych skutków „jednostronnych” (lub „nieskoordynowanych”) – mianowicie pojęcia „ważnej siły konkurencyjnej”, bliskości**

¹ Decyzja Komisji C(2016) 2796 z dnia 11 maja 2016 r. uznająca koncentrację za niezgodną z rynkiem wewnętrznym (sprawa COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie WE w sprawie kontroli koncentracji”) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1), wprowadzone w życie rozporządzeniem Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. (Dz.U. 2004, L 133, s. 1).

³ Hutchison 3G UK Investments Ltd, pośrednia spółka zależna CK Hutchison Holdings Ltd, stała się skarżącą, CK Telecoms UK Investments Ltd.

konkurencji pomiędzy Three i O2 oraz analizy ilościowej wpływu koncentracji na ceny – jest obarczone szeregiem naruszeń prawa i błędów w ocenie.

Sąd przyznał, że rozporządzenie w sprawie kontroli koncentracji pozwala Komisji zakazać w określonych okolicznościach na rynkach oligopolistycznych koncentracji, które – choć nie prowadzą do stworzenia lub umocnienia indywidualnej lub zbiorowej pozycji dominującej – mogą wpływać na warunki konkurencji na rynku w stopniu porównywalnym do tego, który można przypisać takim pozycjom, poprzez danie podmiotowi powstałemu w wyniku koncentracji siły pozwalającej mu określać, w sposób samodzielny, parametry konkurencji na rynku, a w szczególności ustalać ceny zamiast je akceptować. Jednak **sam skutek w postaci redukcji presji konkurencyjnej na pozostałych konkurentów nie wystarcza sam w sobie do wykazania znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji w ramach teorii szkody opartej na nieskoordynowanych skutkach.**

Jeśli chodzi o uznanie Three za „ważną siłę konkurencyjną”, Sąd stwierdził, że Komisja naruszyła prawo, uznając, że „ważna siła konkurencyjna” nie musi różnić się od konkurentów pod względem wpływu na konkurencję. Gdyby tak było, takie stanowisko pozwalałoby Komisji uznać za „ważną siłę konkurencyjną” każde przedsiębiorstwo na rynku oligopolistycznym wywierające presję konkurencyjną.

Ponadto, jeśli chodzi o ocenę bliskości stosunku konkurencji, Sąd stwierdził, że choć Komisja wykazała, iż Three i O2 są stosunkowo bliskimi konkurentami w części segmentów rynku, sama ta okoliczność nie może wystarczyć do wykazania eliminacji znacznej presji konkurencyjnej, jaką wywierały na siebie łączące się przedsiębiorstwa, a w konsekwencji – do stwierdzenia znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji.

Sąd stwierdził również, że dokonana przez Komisję analiza ilościowa wpływu koncentracji na ceny nie wykazuje **z wystarczająco wysokim stopniem prawdopodobieństwa, że nastąpiłby znaczący wzrost cen.**

II – Komisja nie wykazała, że wpływ transakcji na umowy dotyczące wspólnego korzystania z sieci i na infrastrukturę sieci ruchomej w Zjednoczonym Królestwie stanowiłyby znaczącą przeszkodę w skutecznej konkurencji

Czterej operatorzy sieci ruchomej aktualnie obecni w Zjednoczonym Królestwie są stronami dwóch umów dotyczących wspólnego korzystania z sieci: po pierwsze, EE i Three połączyły swoje sieci pod nazwą „Mobile Broadband Network Limited” - MBNL; po drugie, Vodafone i O2 połączyły swoje sieci, aby stworzyć „Beacon”. Umożliwia im to podział kosztów budowy ich sieci przy jednoczesnym konkurowaniu ze sobą na poziomie handlu detalicznego.

Zdaniem Komisji przyszły rozwój całej infrastruktury sieci ruchomej w Zjednoczonym Królestwie byłby utrudniony, ponieważ podmiot powstały w wyniku koncentracji byłby stroną obu umów dotyczących wspólnego korzystania z sieci, MBNL i Beacon. Miałby on możliwość całościowego wglądu w plany sieci obu pozostałych konkurentów, Vodafone i EE, oraz osłabiania ich, utrudniając w ten sposób przyszły rozwój infrastruktury sieci ruchomej w kraju. W szczególności, zdaniem Komisji, jednym ze sposobów osłabienia pozycji konkurencyjnej jednego lub drugiego z partnerów w umowach dotyczących wspólnego korzystania z sieci jest pogorszenie jakości sieci, której dotyczy ta umowa. Wydaje się to zdaniem Komisji szczególnie istotne w przypadku partnera będącego stroną umowy dotyczącej wspólnego korzystania z sieci, która nie będzie stanowić podstawy skonsolidowanej sieci podmiotu powstałego w wyniku koncentracji.

Sąd stwierdził, że możliwa rozbieżność interesów pomiędzy partnerami w umowie dotyczącej wspólnego korzystania z sieci, zakłócenie istniejących wcześniej umów dotyczących wspólnego korzystania z sieci, a nawet ich rozwiązanie, nie stanowią jako takie znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji w ramach teorii szkody opartej na nieskoordynowanych skutkach.

W tym względzie Sąd zauważył, po pierwsze, że skutki koncentracji dotyczące możliwego wykorzystania siły rynkowej, w postaci pogorszenia oferowanych usług lub jakości swojej własnej

sieci przez podmiot powstały w wyniku połączenia, nie zostały przeanalizowane w zaskarżonej decyzji, chociaż ocena możliwego wyeliminowania znacznej presji konkurencyjnej pomiędzy łączącymi się przedsiębiorstwami, a także ewentualna redukcja presji konkurencyjnej na pozostałych konkurentów, stanowi sedno oceny nieskoordynowanych skutków wynikających z koncentracji.

Po drugie, Sąd zauważył, że nawet gdyby podmiot powstały w wyniku koncentracji traktował w sposób uprzywilejowany jedną z dwóch umów dotyczących wspólnego korzystania z sieci, w szczególności poprzez motywowanie do obniżenia kosztów związanych z drugą siecią, nie mogłoby to w sposób nieproporcjonalny wpłynąć na pozycję konkurencyjną drugiego partnera w umowie dotyczącej wspólnego korzystania z sieci, ani stanowić znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji, ponieważ Komisja nie udowodniła hipotezy, że ten drugi partner nie miałby ani zdolności, ani interesu, żeby zareagować w następstwie wzrostu swoich kosztów i po prostu przestałby inwestować w sieć.

III – Wpływ transakcji na rynek hurtowy nie został uznany za wystarczający, aby stwierdzić istnienie znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji

Oprócz czterech operatorów sieci ruchomej istnieje w Zjednoczonym Królestwie szereg operatorów „wirtualnych” obecnych na rynku detalicznym telefonii ruchomej, takich jak Virgin Media, Talk Talk i Dixons Carphone, którzy wykorzystują infrastrukturę „goszczących” operatorów sieci ruchomej w celu świadczenia swoich usług brytyjskim konsumentom.

Zdaniem Komisji zniknięcie Three jako „ważnej siły konkurencyjnej” i w konsekwencji ograniczenie liczby goszczących sieci telekomunikacyjnych postawiłoby operatorów wirtualnych w gorszej pozycji negocjacyjnej, aby otrzymać korzystne warunki dostępu hurtowego.

Sąd orzekł, że ani posiadany przez Three udział w rynku hurtowym, ani ich niedawny wzrost nie uzasadniają uznania go za „ważną siłę konkurencyjną”. Sama okoliczność, że Three odgrywało ważniejszą rolę w konkurencji niż pozwalałoby to przypuszczać jego udział w rynku, nie wystarcza, aby stwierdzić istnienie znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji, tym bardziej że bezsporne jest, iż udział Three w rynku był niewielki.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793